

מיכל בקי

מתחת לפנס

וסדרת חרצנים

מיכל בקי
מתחת לפנס
וסדרת חרצנים

Michal Bachi
Under the Lamplight
and Pits series

קטלוג לרגל תערוכה בסדנאות האמנים,
תל-אביב, מאי-יוני 2009

אוצרת: ורד זפרן גני
תליית תערוכה: אבי סבח
תרגום לאנגלית: גתי אשוח
עיצוב והפקת קטלוג: ירון לוי

© כל הזכויות שמורות למיכל בקי
www.michalbachi.com

כל העבודות נעשו בשנים 2008-2009

מידות וטכניקות:

צבעוניות: שמן על נייר, 25×22 ס"מ

מלבניות שחור לבן: טכניקה מעורבת על נייר, 42×30 ס"מ

ריבועיות שחור לבן: טכניקה מעורבת על נייר, 20×20 ס"מ

All works created during the years 2008-2009

Works in color: Oil on paper, 25×22 cm

Rectangular works in black & white: Mixed technique on paper, 42×30 cm

Quadratic works in black & white: Mixed technique on paper, 20×20 cm

סדנאות האמנים בתל אביב
Tel Aviv Artists' Studios

בתמיכת: משרד המדע, התרבות והספורט, המדור לאמנות פלסטית,
עיריית תל אביב-יפו, המחלקה לאמנויות, וקרן יהושע רבינוביץ לאמנויות, תל אביב

מתחת לפנס וסדרת חרצנים

הצבה איננה מילה שגורה בכתיבה אודות ציור, עם זאת, בבואנו לדון בעבודתה של מיכל בקי היא נחוצה. בעבודות ניתן להבחין בחיוניות המצטברת מבניית מהלכים פורמליסטיים, הנטענים בתכנים מפתיעים עקב אופני התגלמותם בעבודות השונות. הצבתם של מרכיבי הציור: משטחים של בהיר מול כהה, קונקרטי מול הפשטה, תולדות האמנות מול אקראיות, כולם לוקחים חלק בהתרחשות בה תופסים מקום עקרוני אופני הנגדה שחלקם מחושבים, חלקם אינסטנקטיביים. עם זאת, בכלם בחירות ההנחה של האחד מול האחר, כוללות גם איזכורים של חומריות, תנועה, ודרכי עבודה נוספות, הנמנעות ממהלך סיפורי או אשלייתי.

העבודות עושות שימוש בצבע, או לחילופין נמנעות ממנו ונוקטות בבחירה חמורה של קשת האפשרויות התחומה בין שחור ללבן. פעולות הציור והרישום מתחלפות לעתים בהטבעה, פרוטאז', חריטה, או הדפסה. בחירה בטכניקות אלה מאפשרת המנעות מוירטואוזיות של קו. היכולת הציורית מוותרת במקרה זה במודע על שליטה מלאה בכל מרכיבי הציור.

מאידך, לא מדובר בהקסמות ממקריות, אלא בשימוש מושכל בטכניקות, שהן למעשה תוצר של ידע בציור שתחילתו בדאדא וסוריאליזם והוא ממשיך מן המאה העשרים והלאה. התמודדות עם משאו של ידע זה ובחינתו בגוף העבודות הן נקודות מוצא לציור אישי, חקרני, ולכן גם ביקורתי, המייצר אופני התבוננות ובידיקה שונים של אמצעים, טכניקות ונושאים בציור. נקודות מוצא הנעות בין אכספרסיוניזם גרמני לארט ברוט, נובו ריאליזם ואכספרסיוניזם מופשט, פותחות אפשרויות מגוונות, עקרוניות לעיסוק בציור כיום, הניכרות

בעבודותיה של בקי. המתח המתמיד בין דימוי להפשטה מתנסח למחשבה אודות ניגוד לכאורה, שבאופן מפתיע מסגיר קירבה יתרה: הדימוי לא תמיד מזוהה בוודאות, ההפשטה עשוייה להתייחס אל חומריות ואל מרקמים מזוהים. המחוייבות העמוקה לציור והבעיות שעולות מתוך הקלות היתרה של הצלחת המיידית של "ציור רע" על נזילותיו האקספרסיביות, גם הם זוכים להתייחסות לא נטולת אירוניה. מעבר למהלך היסטורי, קשה להתעלם מהדרישה הפופולרית- מסחרית של שוק האמנות בשנים האחרונות, לקנוסטים גדולי מידות ומדושני קווי- מיתאר שחורים. עבודות הנייר הקטנות והצבעוניות מתפקדות כמעט כדגלוני אזהרה, או לחילופין, בחלקן, כהתייחסויות אירוניות אל נושאים עתירי מטראז' במקומות אחרים. הבחירה בנייר, מידותיו הקטנות, וצבען האסידי של סידרת העבודות הנקראת חרצנים, מאזכר רעילות ומחדד את הקיום הכפול של ציור על תרבותו הטעונה, אובדנה, ואפשרויות תחייתה או התכלותה, הכרוכים בתערוכה זו אלה באלה. סטטוס קוו שנע בין בחירות מהירות לכאן ולכאן (דימוי/הפשטה, בהיר/כהה, העלמת מגע היד/הדגשתו, בין היתר), שנעשו בגוף כל אחת מן העבודות, הוא גם מצב דיאלקטי מתמיד, הנדרש לקיומם הבו זמני של עצירה והמשכיות, מבט והתרחשות, פסיביות ופעולה. כל אלה הם מרכיבים אימננטיים, חיוניים לעבודתה של בקי. פירוטם, פירוקם של היבטים אלה והנסיון לקרוא לחלק מהם בשם, איננו מכוון לפשט את מהלכו של הציור אלא לתת את הדעת על ריבוי מרכיביו.

ורד זפרן גני

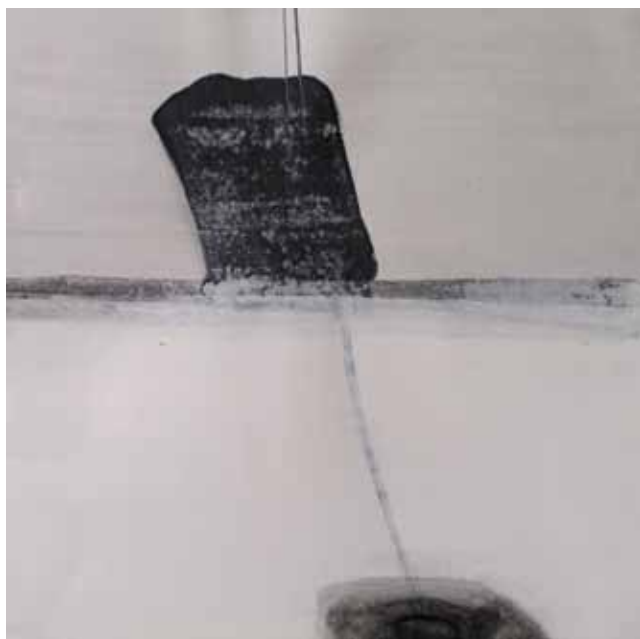

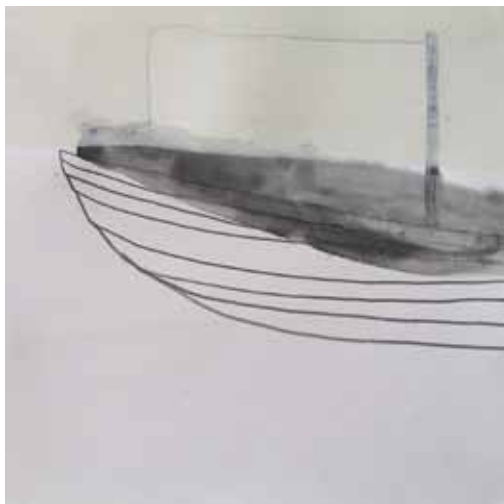

Art Brut, Nouveau Realism and Abstract Expressionism, open up diverse routes, fundamental to painting today, which are apparent in Bachi's works. The constant tension between image and abstract seemingly spells antagonism, but surprisingly discloses kinship: The image is not always clearly recognizable, while the abstract may relate to recognized materiality and texture. The deep commitment to painting and the problems arising from the immediate success of "Bad Painting" with its expressive flow, are also referenced - and not without irony. Besides a historic development, it is hard to ignore the popular-commercial demand of the art market in the last few years, to large sized canvases overflowed with fat black contours. The small colorful works on paper serve almost as warning flags, or alternatively some of them, as ironic references to extremely large subjects in other places. The choice of paper, its small dimensions and the acid color of the works called Pits, refer to toxicity and pinpoint the dual existence of painting with its overloaded culture, its loss and its options for revival or extinction, entwined with each other in this exhibition. A status quo which turns between quick choices, this way or that way (image/abstract, light/dark, eliminating the artist's handwriting/emphasizing it, among others) done in each of the works, is also a constant dialectic state, which is needed for the coexistence of stoppage and continuity, view and happening, passivity and action. All these are immanent components, essential to Bachi's work. Specifying, dismantling these aspects and the attempt to name some of them is not meant to simplify the course of the painting but to pay attention to its numerous components.

Vered Zafran Gani

From Hebrew: Gitay Ashuach

Under the Lamplight and Pits Series

Positioning is not commonly used in writing about paintings; nevertheless, regarding Michal Bachi's work it is needed. In her works, one can notice a vitality, which is accumulated from a construction of formalistic moves, charged with surprising subject matter by the ways they are embodied in the different works. The positioning of the paintings components: Surfaces of light versus dark, concreteness versus abstract, art history versus randomness, all take part in the happening in which a principle place is given to methods of opposition, some calculated some instinctive. Still, in all of them, the choices of laying the one opposite the other also include references to materiality, motion and additional workflows, all avoiding the narrative or the illusory course.

The works make use of color, or alternatively, completely avoid it and take the severe choice of the black to white spectrum. The act of painting is sometimes replaced with stamping, frottage, engraving or print. Choosing these techniques allows evading the virtuoso lines. In this case, the painting capability knowingly renounces full control of all the painting ingredients.

On the other hand, it is not about being charmed by coincidence, but making intellectual use of techniques which are the product of painting knowhow, originating at the DADA & Surrealism and continuing from the 20th century onward. Dealing with the load of this knowledge and analyzing it in the works, are the corner stones to a painting that is personal, inquisitive and also critical. This kind of painting produces different methods of contemplation and research of means, techniques and subjects for painting. The references that alternate between German Expressionism to

Michal Bachi Under the Lamplight and Pits series